

Канѣ Галлилейскѣ, коя-то ся удостоила отъ лично-то посѣщеніе на Нашій-тъ Спаситель (Іоан. 2 гл. 1—11).

Подирь священническѣ-тъ молитвѣ и ектеніѣ священникъ-тъ дума: и сподоби насъ Владыко со дерзновеніемъ и проч. произносися „отче нашъ.“ Слѣдъ това давася да пійнѣтъ вѣнчаѣщи-тъ ся вино размѣшано сосъ водѣ. Чтѣ значи това? Вѣнчаѣщи-тъ ся пійнуватъ отъ общѣ-тъ, называемѣ, чашѣ първо въ знакъ на това чи они и двама-та, ще имъ дойде да сподѣлѣтъ еднѣ общѣ чашѣ на судѣ-тъ си: и на радость и на скорѣ, — второ въ поменъ на присѣствіе-то Христово при свадѣ-тъ въ Канѣ Галлилейскѣ гдѣ Спаситель претворилъ водѣ-тъ въ вино, и, трето, въ воспоминаніе на древный-тъ обычай, по кой-то новобрачны-тъ причащалися со святыи-тъ дары въ църквѣ въ вѣнчалный-тъ день. Ето на какво причащеніе показува произношеніе-то — предъ общѣ-тъ чашѣна Господнѣ-тъ молитвѣ коя-то, както е извѣстно, читася при литургіѣ-тъ предъ причащеніе-то.

Священникъ-тъ, въ знакъ на нерасторжимость-тъ на брачный-тъ союзъ, като соедини рѣцѣ-тъ на младоженцы-тъ подъ епитрахиль-тъ си, какъ подъ църковно-то покровительство и благословеніе, при тържественно пѣніе на стихове-тъ напр. „Исаіе ликуй“ и проч. три пѣти въ израженіе на духовнѣ-тъ радость, обикаля наедно сосъ нихъ аналоѣ-тъ, а, называемы-тъ въ требникъ-тъ кумове, т. е. воспріемницы-тъ, ходейки отзадъ, на вѣнчаѣщи-тъ ся поддържавѣтъ вразъ главы-тъ имъ вѣнцы-тъ.

Поцо свале вѣнцы-тъ (*) отъ главы-тъ при прилично наставленіе кѣмъ новобрачны-тъ, священникъ-тъ струва отпустъ, а младоженцы-тъ подирь това цѣлуются въ знакъ на нерастѣржимѣ любовь.

Такво е глубокознаменательно бракосочетаніе-то въ Православнѣ-тъ Църквѣ. Ахъ! ако всички-тъ, колько встѣпѣтъ въ бракъ, сознаѣтъ святость-тъ на бракъ-тъ, важность-тъ на дѣлжности-тъ на мѣжъ-тъ баѣцѣ-тъ, воспитатель-тъ и домакинъ-тъ. Тогива были бы пѣ малко домашны раздоры, а пѣвече миръ и благоправіе по между дѣца-та и въ покѣщениѣ-тъ а развожданѣ на бракове-тъ было бы явленіе рѣдко.

(*) Въ старинѣ-тъ новобрачны-тъ носили тія вѣнцы редовно седмъ дни съ благоговѣніе; а въ осмій-тъ являлися предъ священникъ-тъ за да ги свале послѣ като имъ читалъ молитвѣ и благословявалъ на обыкновенны житейски работы.